

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר אשדוד בשנת ה'תק"ל
י"ג ניסן שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
דברי מנהגי אשדוד)
(שם אביו ר' אביהו ד"ר)

המשך סימן לב – סדר כתיבת תפילין

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?

יט
תשרי

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ד
י"ח אייר שנת ה'ת"ק (שנת ה'ת"ק לפי
דברי מנהגי אשדוד)
(שם אביו ר' ישראל ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

לט. תפילין בין של ראש בין של יד הלכה למשה מסיני שיהיו מרובעות בתפרן ובאלכסון דהיינו שיהיו ריבוען מכוון ארכו כרחבו כדי שיהיה להם אותו אלכסון שאמרו חז"ל כל אמתא בריבועא אמתא ותרי חומשא באלכסונה וצריך לרבע מקום מושבן וגם הבתים. הגה: אבל גובה הבתים אין להקפיד אם הוא יותר מרחבן וארכן (גיט יוסף גטס אש"י וסמ"ק ומדכי ומנ"ס פרק ג'). עשאים מרובעות ואחר זמן נתקלקל ריבוען יש מי שאומר שצריך לרבען. הגה: ויעשה כל הד' בתים בשוה שלא יהא אחד גדול מחבירו (ג"ע):

מ. עור הבתים מצוה לעשותו שחור (ועיין לקמן סימן ל"ג). חריץ שבין בית לבית צריך שיגיע עד התפר ואם לא הגיע כשרה והוא שיהיה ניכר החריץ כדי שיהיו ד' ראשיה נראין לכל:

מא. אורך ורחב הבתים וגובהן אין לו שיעור:

מב. שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני שיעשה בעור הבתים של ראש כמין שי"ן בולטת מקמטי העור אחד מימינו ואחד משמאלו של ימין המניח של ג' ראשים ושל שמאל המניח של ארבע ראשים. הגה: מיהו אם היפך אינו נפסל (מרדכי וסמ"ק ומוסקפות פרק הקומץ):

מג. חריץ של שי"ן דהיינו חודה למטה יגיע עד מקום התפר. הגה: וכן היר"ד שבשי"ן צריך ליגע למטה בשולי השי"ן (סמ"ג). ולא ימשוך השי"ן הרבה אלא שגם שולי השי"ן יהא נראה על התפר (נרוך שאמר):

לה. אותיות השם צריך שיהיו כולם בתוך הדף ולא יצא מהם כלל חוץ לדף:

לו. יעשה כל פרשיותיה פתוחות חוץ מפרשה אחרונה הכתובה בתורה שהיא והיה אם שמוע שיעשנה סתומה ואם שינה פסול. ויש מכשירים ככולם פתוחות (מהר"ם פאדו"ה סימן פ"ז בשם אורחות חיים ובית יוסף בשם העיטור). ובמדינות אלו נוהגים אף פרשת והיה אם שמוע בראש השיטה כשאר הפרשיות. ולכן נהגו שפרשת קדש לי והיה כי יביאך ופרשת שמע מתחילין בראש שיטה ובסוף קדש לי ובסוף והיה כי יביאך מניחים חלק כדי לכתוב ט' אותיות ובסוף שמע אין מניחים חלק ואם מניחים הוא פחות מכדי לכתוב ט' אותיות ופרשת והיה אם שמוע מתחילים באמצע שיטה עליונה ומניח לפניה חלק כדי לכתוב ט' אותיות ונמצא ששלשה פרשיות הם פתוחות בין להרמב"ם בין להרא"ש ופרשה אחרונה היא סתומה לדעת הרמב"ם:

לז. עור הבתים צריך להיות מעור בהמה חיה ועוף טהורים אפילו מנבילה או טרפה שלהם ורשאי לעשות מקלף או מעור שליל. הגה: וכן הרצועות יכול לעשותן מקלף ועור שליל (מרדכי דף 757). צריך שיהיה מעובד לשמו היכא דאפשר:

לח. יעשה ד' בתים מעור אחד לשל ראש ובית אחד לשל יד:

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ופ"ה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ופפתי בפנסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.